

[Undervisningsministeren.]

er denne skævhed, som højere forberedelseseksamen bl. a. skal søge at bøde på. Den mere åbne adgang til denne uddannelse betyder, at der ikke alene kan optages elever med realeksamen, men at der kan blive en chance også for elever fra 10. klasse, f. eks. med teknisk forberedelseseksamen, og for lidt ældre, som har været ude i erhvervslevet, „manden fra ploven“, som det er blevet sagt, eller som man måske snarere skulle sige: „manden fra værkstedet“. Alle rede i første årgang kommer 5 pct. fra 10. klasse og også en del lidt ældre fra hvervene.

Den omtalte skævhed, der også er medvirkende til en skæv social rekruttering til den højere uddannelse, vil man måske bedst kunne modvirke ved f. eks. at have en udelt 9-årig skole, fordi ingen elev så på forhånd er skilt fra, som ikke-eksamensafdelingens børn er det nu. De gymnasiale uddannelser vil da få hele folkeskolen som grundlag, ikke blot eksamensafdelingen.

Dette er fremtidsmusik, men højere forberedelseseksamen løser altså indtil videre en del af problemerne. Da gymnasiets specielle forhold — den nye grendeling bl. a. — også var inddraget i debatten, skal jeg bemærke, at den nye grendelte studentereksamen ikke har skabt nye adgangsproblemer. Såvel den naturfaglige gren som den samfundsfaglige er lige så kvalificerende som både den gamle nysproglige og den nye nysproglige, og et tidligt studievalg er derfor ikke mere påkrævet nu end før.

Om forholdet mellem gymnasiet og højere forberedelseseksamen vil jeg i øvrigt gerne sige følgende:

De henvender sig til en vis grad til samme klientel af elever, men dog med noget forskellig baggrund. Undervisningsstoffet dækker delvis hinanden, men undervisningsform og eksamen er forskellig, og højere forberedelseseksamen standser på et lavere fagligt niveau end gymnasiet. Optagelseskriteriet til gymnasiet er relativt strengt og baseret på dygtige elever fra 2. real, eventuelt 3. real, mens højere forberedelseseksamen har en mere åben adgang. Gymnasiet er en 3-årig fortsat almen uddannelse, der fortrinsvis sigter mod universiteter og højere læreanstalter, mens højere forberedelse er to-årig og fortrinsvis sigter mod andre videre-

gående uddannelser som læreruddannelsen, teknika, landbohøjskole, sociale højskole o. lign. Det vil sikkert kun være et begrænset antal, der vil gå direkte til universiteter og læreanstalter, enten via en „blød indslusning“ eller en tillægsprøve til studentereksamensniveau. Det gælder om at give begge uddannelsesveje, HF og gymnasium, de bedst mulige vilkår.

Til sidst vil jeg gerne oplyse, at det er hensigten at omdanne det nu siddende rådgivende udvalg vedrørende studenteruddannelsen, så det også kan tage sig af HF-problemer, og det er tanken, at dette nye udvalg skal følge udviklingen inden for hele feltet og eventuelt stille forslag til ændringer og reformer, som den kommende tids udvikling må kræve. HF-loven skal til revision i 1972-73 og bekendtgørelsen allerede i 1969-70.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om beskyttelse af forædlerrettigheder for planter.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 24) findes i tidenden sp. 2652, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 349).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 121 stemmer; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om handel med frø og planter.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 25) findes i tidenden sp. 2652, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 349).